

med adgang til datalagre«, Juristen 1970 side 221 ff.

3. Nærmere regler om opbevaring af oplysninger, der er indsamlet af en forvaltningsmyndighed, og som foreligger i skriftlig eller på tilsvarende måde fikseret form (jfr. herved § 4 i loven om offentlighed i forvaltningen), indeholdes navnlig i kulturministeriets bekendtgørelse nr. 91 af 20. februar 1976 om statsinstitutionernes arkiver og deres forhold til rigsarkivet og landsarkiverne. Efter denne bekendtgørelses § 7 må kassation af arkivalier kun finde sted med rigsarkivarens samtykke eller i henhold til bestemmelser, som er godkendt af rigsarkivaren. For kommunale myndigheders vedkommende er det under overvejelse at fastsætte tilsvarende bestemmelser i henhold til § 62, stk. 2, i den kommunale styrelseslov.

Som anført i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 9 er en forvaltningsmyndighed berettiget til at udnytte oplysninger, som myndigheden har indsamlet i forbindelse med behandlingen af en bestemt sag, også i andre sammenhænge, hvor oplysningen kan tillægges betydning for udøvelsen af myndighedens virksomhed. Myndighedernes arkiver er i vidt omfang indrettet med henblik herpå, herunder således, at man enten direkte på grundlag af journalnummersystemet eller gennem stikordsregistre eller lignende interne hjælpemidler uden større vanskelighed kan finde frem til sådanne oplysninger, som myndigheden allerede er i besiddelse af. Visse typer af oplysninger, som der erfaringsmæssigt jævnligt er brug for i den løbende sagssekspedition på bestemte sagsområder, vil ofte blive udskilt, enten således, at sagsakterne eller dele af dem (eventuelt i kopi) holdes adskilt fra det øvrige arkiv, eller således, at generelt relevante oplysninger indføres i et særligt register, der tillige indeholder henvisning til de tidligere sager, oplysningerne vedrører eller hidrører fra. Dette gælder f. eks. typisk for personalesager. Det fremgår af det anførte, at en myndigheds arkiv foruden ofte at indeholde en række underordnede »registre« i traditionel forstand praktisk talt altid i sig selv vil udgøre en sådan »systematiseret opbevaring af oplysninger«, at også arkivet som sådant må karakteriseres som et register i lovforslagenes forstand.

Den mere detaljerede fastlæggelse af den enkelte forvaltningsmyndigheds arkiv- og

journalssystem, herunder af, i hvilket omfang der er behov for supplerende interne hjælpemidler som de nævnte, vedrører tilrettelæggelsen af den interne forretningsgang og er i det væsentlige overladt til den pågældende forvaltningsmyndigheds egen bestemmelse. Som omtalt i de almindelige bemærkninger til lovforslaget under pkt. 5, jfr. herved også bemærkninger til lovforslagets § 4, skal statslige styrelser og institutioner, der påtænker at anvende elektronisk databehandling bl. a. til løsning af administrative opgaver, dog forinden rette henvendelse til finansministeriet (administrationsdepartementet).

4. Det er efter justitsministeriets opfattelse utvivlsomt, at en forvaltningsmyndighed, herunder en kommune, i sin egenskab af personaleadministrerende myndighed er berettiget til at indsamle og opbevare oplysninger om ulovlige arbejdsnedlæggelser fra de ansattes side f. eks. til brug for overvejelser om, hvorvidt der som følge af det passerede skal ske lønafkorting eller iværksættes andre reaktioner over for de implicerede.

5. Forslaget til lov om offentlige myndigheders registre omfatter efter forslagets § 1 kun registre, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling. Efter forslagets § 3 kan dog også manuelt betjente registre med personoplysninger efter vedkommende ministers bestemmelse inddrages under den foreslåede regulering. Der henvises til besvarelsen af udvalgets spørgsmål 1.

For den registreringsvirksomhed, som omfattes af den foreslåede regulering, indeholder lovforslaget en række begrænsninger i forhold til, hvad der er anført ovenfor under pkt. 3.

For det første må et sådant register kun oprettes og tages i brug under iagttagelse af den godkendelsesprocedure, der er foreskrevet i lovforslagets kapitel 2. Som et led heri skal der, forinden et register tages i brug, være fastsat individuelle forskrifter for det enkelte registers opbygning og drift, herunder om, hvilke typer af oplysninger der må indgå i registeret, om ajourføring af oplysningerne, om kontrol med oplysningernes korrekthed og om de sikkerhedsforanstaltninger, der skal iagttages.

Kompetencen til at fastsætte sådanne individuelle forskrifter om de nævnte forhold er yderligere undergivet den begrænsning, der